

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 144-ҳадис

144 - عَنْ عَمْرَةَ؛ أَنَّ يَهُودِيَّةً أَتَتْ عَائِشَةَ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ: أَعَادَكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، يُعَذَّبُ النَّاسُ فِي الْقُبُورِ؟ قَالَتْ عَمْرَةُ: فَقَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَائِدًا بِاللَّهِ». ثُمَّ كَبَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ غَدَاةٍ مَكِّيًّا، فَخَسَفَتِ الشَّمْسُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَخَرَجْتُ فِي نِسْوَةٍ بَيْنَ ظَهْرِي الْحُجْرِ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكِّيَّةِ، حَتَّى اتَّهَى إِلَى مُصَلَّاهُ الَّذِي كَانَ يُصَلِّي فِيهِ، فَقَامَ وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ، فَكَعَّ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ، فَكَعَّ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ ذَلِكَ الرُّكُوعِ، ثُمَّ رَفَعَ وَقَدْ بَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: «إِنِّي قَدْ رَأَيْتُكُمْ تُفْتَنُونَ فِي الْقُبُورِ كَفِتْنَةِ الدَّجَالِ». قَالَتْ عَمْرَةُ: فَسَمِعْتُ عَائِشَةَ تَقُولُ: فَكُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ، يَتَعَوَّذُ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ.

[خ 1044، م 903، ت 561، س 1465، د 1177، ج 1263].

Амрадан ривоят қилинади:

«Бир яҳудий аёл Оишанинг ҳузурига тиланиб келиб, «Аллоҳ сени қабр азобидан сақласин», дебди.

Оиша айтади: «Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули! Одамлар қабрда азобланадими?» дедим. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳдан паноҳ тилайман», дедилар.

Кейинрок, бир куни эрталаб Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уловга миниб кетдилар. Кейин қуёш тутилди. Мен аёллар билан масжид хужралари оралаб чиқдим. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уловларидан тушиб, ўзлари намоз ўқийдиган жойга келиб, турдилар, одамлар у зотнинг

ортларига туришди. Қиёмда узоқ турдилар. Кейин узоқ рукуъ қилдилар. Кейин (бошларини) кўтариб, яна қиёмда узоқ турдилар, бу аввалги қиёмдан қисқароқ эди. Кейин узоқ рукуъ қилдилар, бу аввалги рукуъдан қисқароқ эди. Кейин (бошларини) кўтардилар. Қуёш кўриниб бўлган эди. Шунда у зот: **«Дарҳақиқат, мен сизларнинг қабрларда Дажжолнинг фитнасидек фитнага солинаётганингизни кўрдим»**, дедилар».

Мен Оишанинг «Шундан кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дўзах азоби ва қабр азобидан паноҳ тилаётганларини эшитадиган бўлдим», деганини эшитдим».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можжа ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

